

U ZIET MIJ WEL. IK ZIE U NIET.
IK ZIE U NIET. U ZIET MIJ WEL.

Trouw ZATERDAG 11 JULI 1992

Kunst

15

Starikmuseum eist interesse van de bezoeker

door Aline van der Meulen

AMSTERDAM — Op de deur van het museum op de Kozengracht prijkt een marmeren plaat met het grafopschrift: „Starikmuseum 1992-1993...“.

Drie jaar geleden overleed de vader van beeldend kunstenaar F. Starik. Deze gebeurtenis maakte zoveel indruk op hem, dat hij gefascineerd raakte door de dood. Hij richtte in Amsterdam een museum op, soli meso gloria, tot eigen glorie. Een ode aan de dood, een grap, en een ideologie.

Starik heeft zijn museum opgericht uit onvrede met het functioneren van kunst in musa en galeriës.

„Daar hangt tegenwoordig alleen nog maar gelijke kunst. Werk dat gemaakt is om de museumdirecteur of de koper te behagen. Deze twee instituten hebben zichzelf de laatste jaren omgevoerd in een grote geldmachine.“ Starik verwijt de galerieën dat ze een waardesysteem gebruiken dat zeer marktbepalend is. „Het wereldje is zeer klein; ons kent ons. De galeriehouder tip; de museumdirecteur over een of andere kunstenaar en andersom. Dan is er weer een nieuwe trend gezet. Ik heb de afgelopen jaren in het Stedelijk Museum nog nooit iets zien hangen dat ik nog niet kende.“

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Het museum, dat Starik geheel uit eigen middelen werd bekostigd, mag niet vrijblijvend worden bezocht. Daarom ondergaat de bezoeker allerlei ceremonies en rituelen.

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Het museum, dat Starik geheel uit eigen middelen werd bekostigd, mag niet vrijblijvend worden bezocht. Daarom ondergaat de bezoeker allerlei ceremonies en rituelen.

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Starik wil geen enkele concessie doen. Daarom heeft hij zijn eigen museum opgericht. „Dit gebouw is een uitbreiding van mijzelf. Ik ben de ultieme dekskundige over mijn eigen kunst.“

Improviseren met spanning en kleur

Tomas Willstedt onderscheidt zich in finale Haarlems orgelconcours met effectief spel

Muziek

Met het bekeken van de prestaties van Tomas Willstedt heeft de jury duidelijk gekozen voor de laatste optie. Van de vier finalisten was Willstedt namelijk degene die zich het minst liet beknotten door de vorm en die meer dan de andere finalisten aandacht besteedde aan het creëren van spanningen en het experimenteren met klanken. Zijn gebruik van het orgel was ook het meest creatief. Voorstanders van een „meer formele improvisatie waarbij men zich strenger aan de opdracht houdt, zoals de eerste twee finalisten Cor Adrecht en Matias Wager deden, zullen Willstedts presentatie te veel op effect gericht vinden, maar feit blijft dat deze benadering toch tot de beste communicatie met het publiek leidt. Daar gaat het bij muziek, toch altijd om, en bij improvisaties in optima forma.

Gamelan

Als inleiding op de eigenlijk passagiale gespeelde Willstedt een fantasie met opvallende, kleurrijke effecten, zoals een zeer hoge dissonant helemaal aan het begin. Een volksaandoende melodie met een tonnelbegeleiding en later een trommelbegeleiding in later een voorgedrukt motorisch gegeven, dat dankzij de registratie en harmonie een klank opleverde die stierf aan die van gamelan deed denken. De

eigenlijk passagelijke had een sterke dynamische opbouw, die uiteindelijk in imposante accoorden. Na een tweede opzet leken zware clusters het besluit te vormen, maar Willstedt greep vervolgens bij wijze van een coda nog terug op naheerlijken uit de opening.

Ook tijdens de tweede ronde, waar in de zes organisten op een nogal braaf thema van Hans Haselböck moesten improviseren, noteerde ik bij Tomas Willstedt spel, dat het hier om een aantrekkelijke vorm van „echt“ improvisatie ging. In deze tweede ronde werden woensdagavond vooraf Cor Adrecht en Matias Wager zeer present. De Oostenrijker Wolfgang Capek verviel, evenals duur tot te traditionele harmonieën. Bovendien was zijn fuga, hoe knap ook, door het gelagete tempo onaanbarm agressief. Dat hij geen aangename agressie. Dat hij geen finalist werd, was te begrijpen. Te leurstelend was ook John Terwall, die eerder zo'n uitstekende indruk had gemaakt. Vooral in de slotconcours, wat ontlaarde in overvloedige klappen op het orgel. Voor Terwall was het een bittere pil dat een finalieplaats niet voor hem werd geplodgd was.

Na evenwichtige prestaties in de eerste twee rondes kwamen Cor Adrecht in de finale niet tot een goede

van het museum. Ik wil de breekbaarheid van het gebouw niet aantasten.“

De bezoeker wordt bij binnenkomst door de portier (een acteur) begroet zo'n beetje moeten betalen, dan kijken ze wel twintig keer beter dan wanneer de toegang gratis zou zijn. „Maar erg strak nou, Starik, zich niet aan het entreegeld. — In geval van armoede kan bij de directeuren schriftelijke dispensatie worden aangevraagd.“

Bovendien wil Starik de stroon bezoekers beperkt houden, het pand, door het Amsterdamse Grandbedrijf toegevoerd, is erg vervallen, bij de entree valt de strofijge trap op. De schuiven zitten in de muren, op veel plaatsen is een ik ver nodig. Overal in de zalen kraken de vloeren dat het een lieve lust is. De bezoeker bekruipt al en toe de angst door de vloer te zakken. Starik: „Een mening te mensen betreft de intieme sfeer

gen grenzen zoeken in dit spel. Hierarchie zit zo verankerd in ons denken dat we er niet meer bewust mee omgaan.“ Starik staat op en toont een foto van zichzelf en zijn medewerkers. „Zie je hier strak als directeur met mijn twee suppoositen. Omdat ik me op een stoep bevindt, sta ik iets hoger dan de andere. Zo hoort het in de lijn der hiërarchie. Laatst gebeurde er iets merkwaardigs. Een van de suppoosten was moe en wilde naar huis. Hij vroeg me om te gaan. Ik heb hem verteld dat hij dan maar weg moest gaan. Maar de suppoost durfde niet. Laat staan dat hij zijn moeheid met mij, de directeur, besprak. Zie je hoe het begrip hiërarchie werkt?“

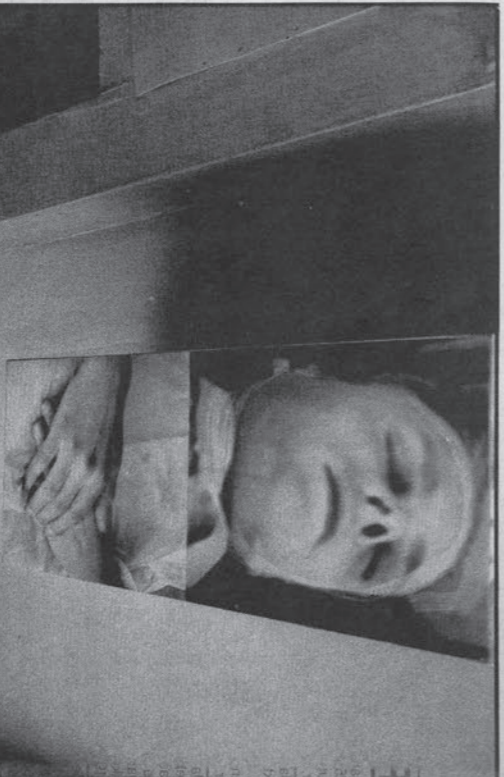
gen grenzen zoeken in dit spel. Hierarchie zit zo verankerd in ons denken dat we er niet meer bewust mee omgaan.“ Starik staat op en toont een foto van zichzelf en zijn medewerkers. „Zie je hier strak als directeur met mijn twee suppoositen. Omdat ik me op een stoep bevindt, sta ik iets hoger dan de andere. Zo hoort het in de lijn der hiërarchie. Laatst gebeurde er iets merkwaardigs. Een van de suppoosten was moe en wilde naar huis. Hij vroeg me om te gaan. Ik heb hem verteld dat hij dan maar weg moest gaan. Maar de suppoost durfde niet. Laat staan dat hij zijn moeheid met mij, de directeur, besprak. Zie je hoe het begrip hiërarchie werkt?“

gen grenzen zoeken in dit spel. Hierarchie zit zo verankerd in ons denken dat we er niet meer bewust mee omgaan.“ Starik staat op en toont een foto van zichzelf en zijn medewerkers. „Zie je hier strak als directeur met mijn twee suppoositen. Omdat ik me op een stoep bevindt, sta ik iets hoger dan de andere. Zo hoort het in de lijn der hiërarchie. Laatst gebeurde er iets merkwaardigs. Een van de suppoosten was moe en wilde naar huis. Hij vroeg me om te gaan. Ik heb hem verteld dat hij dan maar weg moest gaan. Maar de suppoost durfde niet. Laat staan dat hij zijn moeheid met mij, de directeur, besprak. Zie je hoe het begrip hiërarchie werkt?“

gen grenzen zoeken in dit spel. Hierarchie zit zo verankerd in ons denken dat we er niet meer bewust mee omgaan.“ Starik staat op en toont een foto van zichzelf en zijn medewerkers. „Zie je hier strak als directeur met mijn twee suppoositen. Omdat ik me op een stoep bevindt, sta ik iets hoger dan de andere. Zo hoort het in de lijn der hiërarchie. Laatst gebeurde er iets merkwaardigs. Een van de suppoosten was moe en wilde naar huis. Hij vroeg me om te gaan. Ik heb hem verteld dat hij dan maar weg moest gaan. Maar de suppoost durfde niet. Laat staan dat hij zijn moeheid met mij, de directeur, besprak. Zie je hoe het begrip hiërarchie werkt?“

gen grenzen zoeken in dit spel. Hierarchie zit zo verankerd in ons denken dat we er niet meer bewust mee omgaan.“ Starik staat op en toont een foto van zichzelf en zijn medewerkers. „Zie je hier strak als directeur met mijn twee suppoositen. Omdat ik me op een stoep bevindt, sta ik iets hoger dan de andere. Zo hoort het in de lijn der hiërarchie. Laatst gebeurde er iets merkwaardigs. Een van de suppoosten was moe en wilde naar huis. Hij vroeg me om te gaan. Ik heb hem verteld dat hij dan maar weg moest gaan. Maar de suppoost durfde niet. Laat staan dat hij zijn moeheid met mij, de directeur, besprak. Zie je hoe het begrip hiërarchie werkt?“

gen grenzen zoeken in dit spel. Hierarchie zit zo verankerd in ons denken dat we er niet meer bewust mee omgaan.“ Starik staat op en toont een foto van zichzelf en zijn medewerkers. „Zie je hier strak als directeur met mijn twee suppoositen. Omdat ik me op een stoep bevindt, sta ik iets hoger dan de andere. Zo hoort het in de lijn der hiërarchie. Laatst gebeurde er iets merkwaardigs. Een van de suppoosten was moe en wilde naar huis. Hij vroeg me om te gaan. Ik heb hem verteld dat hij dan maar weg moest gaan. Maar de suppoost durfde niet. Laat staan dat hij zijn moeheid met mij, de directeur, besprak. Zie je hoe het begrip hiërarchie werkt?“

Starik Museum, Rozengracht 221 in Amsterdam, tel. 020-6229174.

Starik Museum, Rozengracht 221 in Amsterdam, tel. 020-6229174.

Starik Museum, Rozengracht 221 in Amsterdam, tel. 020-6229174.

Starik Museum, Rozengracht 221 in Amsterdam, tel. 020-6229174.

Foto: Adrië Moutman